

ZEECULENTA

20e jaargang 2011

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter
Sandra van Offenbeek	secretaris
Ria Uytdewilligen	penningmeester
Kees de Bonte	bestuurslid
Bea van IJzendoorn	PR-functionaris

Secretariaat:

Sandra van Offenbeek
Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Tonnie de Rijke
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Agenda afdeling Zeeland 2011.

28 oktober 2011   Maandelijkse bijeenkomst. Thema-avond; winterharde succulenten.

25 november 2011   Maandelijkse bijeenkomst. Piet van de Vrede laat ons genieten van allerhande plaatjes die hij tijdens allerlei uitstapjes het afgelopen jaar gemaakt heeft, Cactussen, vetplanten, rotstuinen etcetera.

december 2011   Geen bijeenkomst

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **28 oktober 2011** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Thema avond over winterharde succulenten door Nico Uittenbroek
5. Pauze en plantenverloting. De planten worden geleverd door Han Mesu
6. Vervolg lezing Nico Uittenbroek
7. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek.

=====

Verslag

Verslag van de bijeenkomst 30 september 2011

Ruim na achten opent Piet van de Vrede de vergadering. We hadden even gewacht op enkele die nog niet aanwezig waren, die kwamen even later binnen. Afwezig met kennisgeving Ria en Ad Uytdewillgen, Herman Weezepoel, Han Mesu, Kitty Rijk en Bea van IJzendoorn. Vanavond kwam Erik van Offenbeek ook eens een kijkje nemen, hadden we gelijk wat extra zaalvulling. Voor de extra verloting plantjes van Kees de Bonte. Mijn excuses voor het vergeten, om in de agenda te zetten, dat Bertus Spee planten voor de verloting mee zou nemen. Er zijn geen ingekomen stukken, dus verder met de rondvraag. Koos de Meij had zijn praatje over cactussen voor de 'vrouwen van nu' gehad. Er waren 50 vrouwen aanwezig. Hij kon merken dat ze er toch weinig van af wisten. Had wel enige cactussen verkocht. Tevens vertelt hij over de polderfeesten te Wilhelminadorp. Waar hij samen met Han stond. Was een leuke dag, en ze hadden goed verkocht. Enkel vond hij het jammer dat er geen reclamemateriaal was om extra aandacht op onze vereniging te vestigen. Er liggen dus voor dit doel geschilderde borden bij Piet voor dit doel. Wist dit ook niet dus weer wat geleerd. Joke bedankt iedereen voor de kaart die ze mocht ontvangen. En vraagt tevens of er iemand is die wil helpen met het isoleren van haar kas. Adrie van Liere zegt te zullen helpen. Na de

oktober 2011

koffie plantenverloting dit brengt 17 euro op. Dan de plantenkeuring, er zijn planten van Koos, Kees, Piet en Sandra. Weinig deelnemers maar gezamenlijk hebben we toch 3 tafels gevuld. Per categorie was er best veel keus, dus ook veel verschillende antwoorden. Maar iedereen was er over eens dat de mooiste nr. 66 de mooiste plant was. Dit bleek een parodia van Koos te zijn. Die had hij afgelopen jaar bij Ubink gekocht voor 12 euro, in zwaar verwaarloosde toestand. Nu helemaal schoongemaakt, nieuwe aarde en wat liefde, een plaatje om te zien. Bij intratuin betaal je er nu zo 50 euro voor. Bertus vertelt dat er tussen de planten een paar zeldzame exemplaren zitten, waar niemand op gekozen heeft. Zo zie je maar ieder heeft zijn eigen voorkeur. Ongeveer kwart voor elf sluit Piet de vergadering af.

Secretaris Sandra van Offenbeek

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargangen 1927 en 1928. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

NEDERLANDSCHE SUCCULENTEN.

O saaie brijmoeras, o erf van overschoenen, enz. zoo spot De Genestet in zijn bekende „Boutade”. Welnu, dit saaie brijmoeras dan is in den zomer bezaaid met allerhande prachtige plantjes, welker geuren in zachte melanges van odeuren de atmosfeer vervullen. Ook de Succulenten zijn erbij vertegenwoordigd. Wie van U is niet wel eens op een zomeravond na uw langen arbeidsdag een wandeling gaan maken door de duinen, of, als er geen duinen in den omtrek zijn, door bosschen of langs mooie buitenwegen. Als we dan de duinen inloopen, zien we haar hellingen bedekt met een fluweelachtig tapijt van schel geel. Het trekt dadelijk onze aandacht en als we nader bijkomen is 't of we den sterrenhemel aanschouwen. Duizenden en nogmaals duizenden helgele sterren heffen zich op geschubde stengels naar ons op, Het is de *Muurpeper* (*Sedum acre*), welke daar in haar volle zomertooi ons tot zich roept, om haar toch te bewonderen. En 't is werkelijk wel de moeite waard dit plantje eens nader te bekijken: dat blijkt trouwens ook wel uit het feit dat het volk er dadelijk een sprookje van bezit, n.l. bestaat er een legende over het ontstaan van de eerste *Muurpeper*. Wel is deze legende hoogstwaarschijnlijk een maaksel van de bergvolken, maar toch wil ik haar even vertellen. Onze Heiland Jezus Christus dwaalde tijdens zijn leven overal rond en deed weldaden. Hij predikte dikwijls den geheelen dag en wanneer het avond werd, bracht men uit steden en dorpen zieken, die met allerlei kwalen behept waren, naar hem toe, opdat Hij hen zou genezen. Vaak stonden de sterren reeds lang aan den hemel, eer Hij zijn rust vond. Op een keer had Jezus weer een vermoeienden dag gehad en moe en loom legde hij zich op den harden grond neer om te gaan slapen. De zoon Gods had niets anders waarop hij zijn hoofd kon leggen, dan een steen. Doch uit de spleten van de rotsen sproten kleine plantjes te voorschijn. Ze spanden zich in om uit de onvruchtbare rots voedsel te halen en zogen

uit alle macht met hun worteltjes. Engelen kwamen en brachten de plantjes voedsel en de planten groeiden en groeiden, de bladeren zwollen op en werden als kussens zoo dik. Ze hieven het hoofd van hun Heer zachtken op en droegen het op hun zachte bladkussentjes. Deze plantjes bleven bestaan als onze Muurpeper. En de gele sterrenbloemen getuigen van hun nachtelijk ontstaan ! De **muurpeper** heeft langwerpige ronde bladeren, welke stomp uitloopen en van boven iets afgeplat zijn. Ze zijn zoowat tweemaal zoo lang als breed. Bij droog weer is de smaak der bladeren peperig, wat de naam reeds aanduidt (acer beteekent scherp). Behalve in de duinen komt ze overal voor op drogen zandgrond, muren, platte grintdaken en vaak op begraafplaatsen. In Juni of Juli is de bloeitijd. Het is vrij lastig van deze plant op te kweeken, daar ze een uitgegroeide vorm krijgt, tenminste dat kreeg ik als resultaat. Nu zal ik eens probeeren ze op te kweeken in duinzand, misschien dat ze hun habitusvorm dan behouden. Deze uitgegroeide vorm komt pas töt uiting in de lente, wanneer ze weer begint op te komen. Het is n.l. een overblijvende plant, zooals de meeste **Sedumsoorten**. In ons land hebben we maar één **Sedum**, welke eenjarig is en dat is het hier heel zeldzaam voorkomende **Omgebogen Vetkruid (Sedum Cepaéa)**, welke op de St. Pietersberg voorkomt. De blaadjes van dit plantje staan meest in kransen en zijn lepelvormig terwijl de bloemen, welke in ijle trosjes staan, licht rose tot wit van kleur zijn. Eigenlijk hoort dit sieraadje thuis in de berglanden van Midden- en Zuid-Europa, maar ze is tot op de St. Pietersberg te vinden. Zoover ik weet is dat 't eenige plekje in ons land waar we haar vinden kunnen. Verder komen in ons land uit 't geslacht Sedum nog voor: **Wit Vetkruid (Sedum album)**, **Tripmadam (Sedum reflexum)**, **Zacht Vetkruid (Sedum Boloniense)** en de **Hemelsleutel (Sedum purpureum)**, welke 't minst van allen op een sapplant gelijkt. Haar bladeren zijn wel dik en vleezig, maar toch breed en plat, De rand is geschulpt en de bloeiwijze is een platte tros met paarsachtige bloemen, welke heel dicht op elkaar staan en een kussentje vormen. Ik vond haar hier in 's Gravenhage te „Meer en Bosch” (dichtbij Kijkduin). Ze komt voor in zandige ijle bosschen, in 't hakhout en op pas ontgonnen boschgrond. Het **Witte Vetkruid** is een zeldzame gast, welke ik eens gevonden heb bij Mook. Ze kwam daar in groote getalen voor, evenals **Tripmadam** welke niet zoo zeldzaam is. Om ze echter te kunnen zoeken, moeten we weten hoe ze eruit zien en zal ik daarom maar eens beginnen met een beschrijving van deze stiefkinderen, die wel niet in verzamelingen der Succulentenliefhebbers te vinden zullen zijn. Het **Witte Vefkruid (Sedum album)** heeft witte of roze roode stervormige bloemen. De bladeren zijn langwerpig rond en soms geheel rood. Ze komt voor op drogen zandgrond en langs rivierdijken. Bij de **Tripmadam (Sedum reflexum)** zijn alle bladeren, de bovenste misschien uitgezonderd, eindigend in een naaldfijn puntje en bezitten voorbij de voet nog een verlengstukje. Ze komt op dezelfde grondsoorten voor als het bovengenoemde **Sedum album**. Dan heb ik nog genoemd het **zachte Vetkruid (Sedum Boloniense)** een soort dat **veel** op de **Sedum acre** lijkt maar langwerpige bladeren heeft, terwijl de bloemen meestal minder in aantal zijn en kleiner en bleeker. Ook de scherpe smaak is haast niet te bespeuren. De bladeren hebben aan hun voet een verlengstukje als bij **Sedum reflexum** maar zijn kleiner. Verder ontmoeten **we** nog **Huislook (Sempervivum tectorum)**, welke een oude bekende is van de Succulentenliefhebbers. Oorspronkelijk in de Alpen voorkomend, komt ze algemeen bij ons verwilderd voor. De groote bloemen vormen mooie, roterode sterren van 2-3 cM., soms 20 bloemen tot een dichten tros opeengehoopt. Ze wijkt van den

Alpenvorm af, doordat eenige der meeldraden in stampers veranderd zijn en de bloembladen aan den voet niet vergroeid. Eens was deze plant gewijd aan Thor, den Dondergod, en ze moest 't huis tegen den bliksem beveiligen. Karel de Groote beval uitdrukkelijk het aanplanten van Huislook op de daken om de vele branden, veroorzaakt door den bliksem, te voorkomen. Een hoogstwaarschijnlijk voor de meesten van U, onbekende plant uit de familie der Crassulaceae, welke bij ons ook voorkomt, is het **Mosbloempje** (*Tillaea muscosa*). Het nietige plantje ligt bijna geheel op den grond, het heeft een dun, meest roodachtig stengeltje, dat bezet is met langwerpige ronde, spits toeloopende, twee aan twee tegenoverstaande blaadjes van 1-2 m.M. De bloemkroon is roze rood of wit. Ze komt voor langs de geheele kust van den Atlantischen Oceaan ; is bij ons zeer zeldzaam, maar plaatselijk algemeen en wel op zandgronden. De bloeitijd is van Mei tot September. Behalve deze **Crassulaceae** komen in ons brijmoerasland nog andere Succulentenvormen voor en wel aan het strand. Hier bij Scheveningen o.a. vond ik vaak 's zomers **Zeepostelein** (*Ammadenia peploides*) uit de familie der **Sterremuurachtigen** (*Alsineae*). Het is een kruipende plant, uit welker stengel vele rechtopstaande takken komen, die dicht bezet zijn met ongesteelde vleezige bladeren. Het is een echte strandplant en daardoor heeft ze zoo'n succulentenvorm aangenomen. Niet zoozeer omdat ze te kampen had met intense droogte, maar ze moeten het zoeken in den grooten rijkdom aan keukenzout, die het strand bevat. Zooals U wel zult weten, kunnen de planten er niet tegen, wanneer ze voedingsstoffen in te groote concentratie in den bodem vinden. De wortels kunnen dan niet daar tegenin werken en de plant gaat te gronde. Zulke gronden noemen we physiologisch droge gronden. Bij de strandplanten hebben we met dit feit te doen en niet met het feit dat het strand zoo vlug uitdroogt, want d a t i s n i e t w a a r : nog geen 2 d.M. onder het oppervlak is het duinzand aan 't strand reeds nat. Andere planten, die met ditzelfde **euvel te** kampen hebben gehad en de Succulentenvorm als uitkomst vonden, zijn de **Zeekraal** (*Salicornia herbacea*), **Loogkruid** (*Salsola Kali*) en **Zeeraket** (*Cakile maritima*). Het **Loogkruid** is een stekelplant. De sappige bladeren zijn priemvormig. Op het strand is dit kenmerk voor de herkenning al voldoende. Ik kan er nog bijvoegen, dat de stengel vertakt is. De bloemen zijn maar onaanzienlijk, evenals bij de **Zeekraal**. Dit is **wel** een wonderlijk strandproduct, een schijnbaar bladerlooze plant. Niet **veel** meer dan een ronde vleezige stengel met even zulke takken, alle geleed en de hoogste leden 't kortst. Het is eigenlijk een burger der aan zee gelegen kleigronden en zij wast nog met lust daar, waar de vloed tweemaal per dag alles overspoelt. Met haar wortels houdt zij het slib vast en vangt daarvan ook nog op aan haar stengel en takken. Waar dus op gronden, voor den vloed toegankelijk, **veel** zeekraal staat, wordt op den duur een vruchtbare kleilaag gewonnen. Niet altijd is de plant groen; soms geeft zij aan haar standplaats reeds van verre een rose tint. Zeer veel vinden **we** ook in de zeeduinen en aan het strand de **Zeeraket**, welke we door haar witte of paarse, viertallige bloemen gemakkelijk als een **Kruisbloemige** herkennen. Zooals we zien, kunnen de Succulentenverzamelaars uit ons eigen landje ook nog heel wat halen. Het aardige is, ze dan zelf te kunnen zoeken, maar ik wil degene, die er zich mee willen bezighouden, er vast voor waarschuwen. dat 't een heel lastige taak is, ze op te kweken en het vereischt veel geduld en zorgen, voor ge blij op uw resultaat kunt neerkijken.

Den Haag. P. A. H. RIJKEBÜSCH JR.

=====

VUELTA DIEZ DE MEXICO (18 februari - 17 maart 2009).

Maandag 9 maart: Miquihana - Xicotencatl.

Deze morgen beginnen we met een douche zonder water, we nemen vervolgens een lekker ontbijt in het restaurantje en gaan dan al weer vroeg op pad, we rijden van Miquihana naar La Peña en wat verderop gaan we dan binnendoor via Gabino Vazquez naar Villa de Bustamante, door een mooi gebied met veel Yucca's en bloeiende Dasylirions, 8 km voor Bustamante maken we de eerste stop en gaan op zoek naar *Gymnocactus saueri nelissae*, deze mooie plantjes zijn vlug gevonden, de meeste zijn net uitgebloeid en sommige nog in knop, we rijden dan door naar Bustamante en door het stadje heen gaan we zuid naar de MEX 101, we maken nog een stop bij km 17 en kijken of *Thelocactus garciae* hier in bloei staat, we nemen nu de andere kant van de weg en vinden hier ook talrijke mooie grote exemplaren, ook groeien hier verschillende *Mam. Fero. victoriensis* en *Talinaria mexicana* in bloei, dan rijden we het dal uit en de steile pas over, bij El Capulin gaan we rechts en vervolgen de weg naar Tula, hier gaan we tanken en nemen nog een lekker ijsje, vervolgens rijden we oostwaarts richting Ocampo.

Halverwege de lange afdaling door de Sierra Madre Oriental gaan we bij km 33 de oude weg naar Ocampo op, deze is afgesloten maar nog wel een stuk berijdbaar, na een paar km moeten we te voet verder door het bosrijke gebied, talrijke Orchideeën en *Tillandsia*'s hangen hier in de bomen, we zien ook nog *Selenicereus spinulosus* en *Aporocactus* en na een wandeling van 50 minuten bereiken we een grote kale rotspartij, hier vinden we een kleine populatie van *Mam. zublerae*.

Dan wandelen we het hele stuk terug en zien nog allerlei bijzondere planten en een *Echeveria* we rijden door naar Ocampo en komen nu langzamerhand in het laagland van Mexico terecht, dan maken we een stop bij een lage heuvelrug en vinden hier *Pilosocereus palmeri*, *Hylocereus*, grote *Hechtia*'s, *Bombax ellipticum* en *Manfreda maculosa*, we vervolgen onze rit en rijden dan door tot Xicotencatl, hier overnachten we in Hotel Posada Xico en hebben eindelijk een heerlijk warme douche, als we opgefrist zijn wandelen we de stad in en kunnen hier buiten eten, de temperatuur is hier heerlijk, we drinken nog een paar biertjes en gaan dan voldaan slapen. Vandaag 248 km gereden.

Dinsdag 10 maart: Xicotencatl - Jaumave.

Na een warme nacht een lekker frisse douche en we zijn weer het mannetje, na een simpel ontbijtje rijden we al vroeg naar het oosten en bereiken bij Fortin Agrario de MEX 81, hier gaan we rechts en zien dan een grote vrachtwagen van Coca Cola naast de weg in een kloofje liggen, er wordt druk gewerkt om alles op te ruimen.

1 km verder stoppen we bij een steenachtige vlakte onder aan de weg en gaan hier op onderzoek uit, al snel vinden we *Thelocactus bicolor schwarzii* en

oktober 2011

Ancistrocactus scheerii, verder zien we hier Homalocephalo texensis en Ariocarpus trigonus en na flink zoeken een aantal mooie grote Astrophytum asterias diep in de leemachtige bodem verzonken, dit is echt een plekje om van te genieten, we stappen weer in de koets en rijden nu noordwaarts richting CD Victoria, bij Zaragoza gaan we dan rechts een onverharde weg op naar het oosten en doen een poging om het berggebied van de Sierra Dientes de Moreno te bereiken, vanhier uit lukt dit niet en we keren even later om, kijken nog even rond maar vinden hier niks.

Via Ciudad Victoria rijden we dan weer omhoog de Sierra Madre in over de nieuwe snelweg,

We komen door een indrukwekkend gebied en gaan hier beslist nog eens rondneuzen, bij San Antonio komen we op de oude MEX 101 en rijden nu richting Jaumave, 10 km hiervoor gaan we links een onverharde weg op naar San Jose de Salamanca en kijken dan wat rond in het vlakke veld, op een steenachtig ruggetje vinden we nu zo'n 100 planten van Obregonia denegrii, ze staan nu niet op hun mooist maar hebben al wel gebloeid, dan rijden we verder oost door het vlakke gebied en kijken nog even rond in een rivierkloof, hier vinden we Mam. klissingiana en Homalocephalo texensis, we volgen de weg verder tot onderaan de Sierra Grande en komen uit bij het recreatiegebied Balneario Nogales aan de Rio Chihue, hier lopen we door de flink stromende rivier naar de overkant en gaan op onderzoek uit, we vinden dan Mam. baumii, candida en viereckii en Ariocarpus trigonus, ook dit is weer een prachtig gebied, er groeien talrijke palmen, Dioon edulis, Pilosocereus palmeri, verschillende Hechtia's, Tillandsia's en Agaven.

We steken de rivier weer over en rijden dan via San Vicente naar Jaumave, in Hotel Posada de los Reyes nemen we 2 kamers, we kunnen hier buiten eten en beginnen eerst aan een Corona familiar om de enorme dorst te lessen, de eigenaar van het hotel komt zijn glas ook bijvullen en komt later nog met een enorme fles tequila, of we deze even willen proeven, nou dat willen we wel, na het eten gaan we nog een poosje internetten en zo is deze dag ook weer voorbij, we nemen nog een tequilaatje en gaan dan lekker slapen.

Vandaag 221 km afgelegd.

(wordt vervolgd)

Bertus

=====

=

Woensdag 7 oktober 2009 (Cachi - San Salavador de Jujuy; 271 km./82**foto's)**

Beetje pijnlijk stijf wakker geworden (toch nog redelijk geslapen) maar we gaan het proberen. Van Cachi rijden we via de Cuesta del Obispo naar Salta. Aan het begin van de Cuesta del Obispo stoppen we voor ontbijt en *Gymnocalycium spegazzinii*, *Trichocereus pasacana*, verfrommelde *Opuntia*'s en prachtige

oktober 2011

landschappen. In het Parque Nacional Los Cardones stoppen we natuurlijk (voor Henkie) voor de Cardonbossen (*Trichocereus pasacana*) voor de rest niks te vinden. Op 3.220 meter hoogte stoppen we nog een keer om in de wolken te lopen, maar cactussen vinden, ho maar. Verder de Cuesta del Obispo in vinden we nog *Gymnocalycium spegazzinii*, *Lobivia/Echinopsis* ? en *Cereus aethiops*. Bij El Maray houden we een koffiestop met een pak koekjes. Een eindje verder vinden we een andere *Trichocereus*, waarschijnlijk *vatteri*. Bij El Sunchal stoppen we voor de supergrote plakaten met bloeiende *Abromeitiella's brevifolia* en bloeiende *Tillandsia's*. Loop ik wat strompelend verder (het gaat niet allemaal zo soepel, maar zo zie je wel meer) zie ik ineens witte bolletjes, blijkt dat ik twee soorten *Rebutia* heb gevonden, volgens de anderen zijn het *Rebutia pseudodeminuta* en/of *senilis* op een hoogte van zo'n 2.400 meter. Tijdens de lunchstop fotograferen we bloeiende *Tillandsia's* en *Bromelia's* want we zijn weer afgedaald tot in het regenwoud. Helaas snijdt André zich aan een cornedbeefblik in de duim tot op het bod. Wat een bloed, gelukkig heeft iedereen een EHBO-set bij zich, dus hem maar verbonden. Circa 30 km. voor San Salvador de Jujuy aan wegnr. 9 vinden we nog *Echinopsis ancistrophora* var. *hamatacantha* en een jonge geit die erg aanhankelijk wordt met mij, tot schrik van zijn moeder. Ik heb een hele poos met het jonge beestje in mijn armen gelopen, er zijn veel foto's gemaakt, iedereen staat er mee op de foto, lachen, gieren, brullen. Het beest wou zelfs mee de auto in, heeft Aad hem tot vier keer toe de berg opgegooid maar kwam steeds terug springen. De laatste keer was hoog genoeg en zijn we snel weggereden. Wel een heel aparte actiefoto gemaakt van een vliegende geit. Tegen zevenen bereiken San Salvador de Jujuy, best wel een grote, drukke stad, en laten een taxi voorrijden naar Munay Hosteria Tierra de Colores. Eenvoudig maar niet gek geprijsd voor zo'n grote stad. Tegen negenen gaan we eten bij Manos Juenas, heerlijk voorgerecht in maiskolf, soort mixed vleesschotel met kip, lama en nog een vleessoort met ui en paprika op een stokje, Andesaardappeltjes, geitenkaas, uitjes en iets groens. Met Torrentes wijn natuurlijk en als toetje weer flensjes met caramelsaus en chocola. Elf uur ben ik doodop van een hele dag mijn erg pijnlijke rug in bedwang houdend, krijg nu ook last van andere gewrichten. Hopelijk brengt slaap en rust wat genezing op gang. O ja, ook nog leuke souvenir gekocht, stuk natuursteen met daarin gegraveerd lama's en cactussen, echt Argentijns handwerk, en dat voor nog geen 2 euro.

(wordt vervolgd)

Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

*Afzender: redactie Zeeculenta
p/a. Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG*